

PEL SECTOR SOCIAL

XII Assemblea Nacional de l'Avalot
Barcelona, 04 d'octubre de 2025

A la nostra societat, les treballadores i professionals del sector social sempre han assumit una tasca essencial en l'atenció de persones en situació de vulnerabilitat: persones amb discapacitat, infància i joventut, persones grans, serveis d'atenció domiciliària i centres residencials.

Tot i la importància d'aquesta feina, els salaris que percebem continuen sent insuficients i molt allunyats dels del sector públic, tal com han denunciat recentment diverses entitats i col·lectius en concentracions com la del 20 de setembre del 2025. Aquests salaris baixos, sovint lligats a la subcontractació i externalització dels serveis, no només no permeten viure amb dignitat, sinó que perpetuen una situació de precarietat estructural en un àmbit que hauria de ser central per al benestar col·lectiu.

Les professionals d'aquest sector denuncien que, tot i que es destinen fons públics al sector social, aquestes inversions no sempre arriben a millorar les condicions laborals, sinó que poden acabar sostenint models de gestió on el benefici econòmic preval sobre la qualitat del servei i les condicions dels equips humans. Aquesta situació genera una doble injustícia: d'una banda, professionals mal pagades i esgotades; de l'altra, persones ateses que no reben el nivell d'acompanyament i cura que mereixen.

A més, la manca de reconeixement salarial agreuja la rotació del personal i la fugida cap a altres sectors, fent difícil mantenir la continuïtat en els processos d'atenció i afectant directament la qualitat de vida de les persones usuàries.

Tot plegat fa evident que la millora salarial i l'equiparació amb el sector públic són un element clau i urgent per dignificar el sector social i garantir la seva sostenibilitat.

Tot i la importància d'aquesta feina, les treballadores pateixen: salaris baixos, allunyats dels salaris que es cobren en el sector públic, contractes temporals i inestabilitat, ràtios insuficients i sobrecàrrega de feina, manca de cobertura de baixes i substitucions, externalitzacions que degraden les condicions laborals, escassa protecció davant riscos psicosocials i agressions.

Aquesta situació afecta greument la salut de les treballadores i la qualitat del servei ofert a les persones ateses. Les cures i el benestar col·lectiu no es pot mercantilitzar degradant les condicions laborals de les treballadores.

Per això, exigim:

- Un increment salarial immediat que garanteixi condicions de vida dignes i acosti el sector privat al públic.

- Reducció de la temporalitat i cobertura immediata de baixes. Eliminació de les bosses d'hores i altres pràctiques de precarització.
- Ràtios adequades a tots els serveis i centres. Protocols clars contra agressions i riscos psicosocials. Accés garantit a formació especialitzada i suport emocional.
- Revisió dels plecs de contractació: incloent condicions laborals mínimes obligatòries i mecanismes de control efectiu.
- Promoció de la municipalització i gestió directa pública dels serveis essencials (com el SAD).
- Implantació de la jornada laboral de 35 hores setmanals. Garantint la conciliació laboral i familiar en la planificació de torns.
- Valoració i/o exigència de titulacions específiques en les places corresponents i aplicació del conveni col·lectiu del sector en cada cas segons posició.
- Participació dels col·legis i plataformes professionals en la definició de polítiques públiques socials.
- Augment dels recursos públics destinats al sector social per fer efectives les millores laborals.